

בית העם גלריית פועלים לאמנות ושירה

וליבי אינו ער

דרורה דקל

פורסם : 25.06.10, 11:49

”
כְּשֶׁנִּוֹלְדְתִי לֹא
יָדַעְתִּי לְשֹׁאֵל/ לְמָה
צְלָבִי קָרָס מֵהַלְכִים
בְּרַךְ כְּמוֹ דְבַק דּוֹ
צִדְדִי”

דרורה דקל, אני לא ישנה, 2008, נייר קוזו עבודת יד, הדפס, דיו, עט

דרורה דקל

במקום שבחרת ללדת אותי

היית ארון מתים מקשט בדגמים.

קשנולדתי לא ידעתי לשאל

למה צלבי קרס מהלכים בך כמו דבק דו צדדי.

מהמקום שבחרתי אליו ללכת, הבנתי

שחטכת בך אותי.

באדם חוטי קשטתי עצמי בסימנים

לא מסכמים

עליה.

2010

הדימוי והשיר מתוך - קו נטוי – גליון מס 10 - כתב עת לספרות ואמנות
משותף למרצים וסטודנטים במכללה האקדמית-אורנים, בעריכת ד"ר משה
יצחקי ועידית לבבי גבאי.

גלריית "בית העם" מציגה מדי יום שישי עבודת אמנות
חברתית/פוליטית - לצד שיר המגיב למציאות כאן ועכשיו. הגלריה
מתפרסמת ביוזמת עמותת "[מען](#)" ומגזין "[אתגר](#)".

